

[Justitsministeren.]

måske er et problem at tænke over til den tid.

Otto Mørch (S):

Jeg erindrer, at den højtærede justitsminister tidligere som folketingsmand har rejst spørgsmålet om en bedre og mere dækkende honorering af det arbejde, som nævninge og domsmænd udfører. Jeg går ud fra, at ministeren nu som minister har samme opfattelse som tidligere, og derfor spørger jeg: er der ikke mulighed for en bedre aktuel honorering af dette vigtige arbejde, som domsmænd og nævninge udfører?

Justitsministeren (Orla Møller):

Sin fortid kan man jo ikke løbe fra, men i visse situationer kan det blive vanskeligt at leve op til den. På dette område vil jeg gerne give udtryk for, at jeg finder, at de satsler, der opereres med, er alt for lave. Min forgænger i justitsministerembedet forsøgte at finde udveje for en forhøjelse af satserne, men det var ærlig talt under den stramning, der var for justitsministeriets økonomi, ikke gør ligt, og jeg er bange for, at jeg bliver nødt til at sige det samme til hr. Otto Mørch. Jeg er parat til at tage sagen op til en positiv overvejelse, men jeg ved på forhånd, under hvilke vanskelige økonomiske vilkår jeg arbejder også på dette punkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Vi vender tilbage til spørgsmål 29.

Af *Tandrup Jensen (FP)* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren fremme projektering og udbygning af fugleflugtslinjen med anlæg af ny fast forbindelse over Storstrømmen med tilsluttende motorveje og tage initiativ til at søge projektet delvis finansieret af EF's socialfond og regionalfond og samtidig give en klar udtalelse, om den i 1970 vedtagne linjeføring er definitiv, eller der kan forventes

forslag om et billigere og hurtigere gennemført projekt (Masnedø)?“

(Spm. nr. 29).

Skriftlig begrundelse.

En folketingsbeslutning om anlægslov for projektet vil straks medføre en tiltrængt øget beskæftigelse på amtsbasis. Flere modstridende opfattelser af linjeføringen trænger til en endelig afklaring.

Tandrup Jensen (FP):

Når jeg stiller dette spørgsmål om ny fast forbindelse over Storstrømmen, er det faktisk at betragte som et nødråb fra en hel landsdel, hvis fremtid er uhyre afhængig af projektets gennemførelse.

Situationen er jo den, at erhvervslivet har handlet i tillid til den i 1970 vedtagne bemyndigelseslov. De har handlet med en vis optimisme, som nu med den foreløbige afbrydelse af projektet ved Rønnede medfører en mærkbar afmatning. Byggemodning af betydelige industriarealer er på steder nedskåret med halvdelen af det planlagte, fordi den ellers store interesse fra erhvervsside er svækket også af de urimelig høje transportomkostninger, den vanskelige passage af Storstrømmen medfører.

Som anført i begrundelsen for spørgsmålet vil en fremskyndelse af projektets gennemførelse meget hurtigt manifestere sig i arbejde til såvel arbejdere som vognmænd, entreprenører, smede, maskinfabriker osv. På længere sigt vil det fremme egnsudviklingen, idet bedre samfærdselsmuligheder til hovedstadsområdet, Sverige og Norge samt vore EF-partnere vil gøre firmaer og virksomheder af forskellig slags interesseret i at etablere sig i Storstrømsamtet, hvor vi samtidig har den fornødne arbejdskraft. Jeg vil indtrængende bede ministeren om en klar tilkendegivelse af projektets skæbne.

Hvad angår linjeføringen, er det en sag, som flittigt diskuteres, fordi vejdirektoratets betænkning af 1969 tilkendegiver, at Masnedølinjen såvel anlægs- som trafikøkonomisk vil være den mest fordelagtige, og jeg finder det rimeligt at spørge, om mini-